

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

VII. évfolyam 4. szám

2011. december

**Áldott karácsonyi
ünnepet
és békés, sikerekben
gazdag új évet!**

Móra László:

Karácsony édes ünnepén

*Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden gondolat.*

*Legyen ma templom minden ember szíve,
S legyen a templom tiszta, szent fehér.
Karácsony édes ünnepén
Istennek tetsző legyen a kenyér.*

*Szálljon szívünkbe áldott akarat,
Ez kösse egybe mind a kezeket.
Karácsony édes ünnepén
Te légy vendégünk: Jóság, Szeretet!*

*Akinek könnyet osztogat az Élet
És kín a napja, kín az éjjele,
Karácsony édes ünnepén
Ne fuss előle! Óh beszélj velem!*

*Testét takard be s enyhítsd sok sebét!
Óh lásd meg, tudd meg: testvér ő veled.
Karácsony édes ünnepén
A szíved szépül, őt ha öleled.*

*Az emberszívek örökélő öre
Tegyed ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!*

Szeretetben üdvözülni

A keresztény világ legszebb ünnepére készülünk. Na meg az új reményeket hozó új esztendőre. Mindegy, milyen rohanások közepette, de várakozással, bizakodással – ahogy az Emberhez illik: a mindenkori újrakezdés reményével, esélyével.

Emlékszem, drága jó édesanyámtól hallottam a feldíszített karácsonyfa mellett ücsörögve régen, évtizedekkel ezelőtt egy „könyörgést”, amiből akkor még alig értettem valamit, de mert közben könnybe borult szüleim szeme, kértem, hogy tanítson meg rá. Azóta is, mostanság is fel-felidézem ilyenkor, adventi időszakban, amikor már készülök az ünnepekre, de még ezernyi más teendő tart távol családomtól. > **De jó volna mindent, mindent elfeledni, de jó volna játszadozó gyermek lenni. Igaz hittel, gyermekszívvél a világgal kibékülni, szeretetben üdvözülni. Karácsonyi rege, ha valóra válna, igazi boldogság szállna a világra.** < Azóta, persze, tudom, hogy Ady Endre versét mondta el édesanyám, amit azóta sokszor elolvastam, de bennem csak így él, ahogy leírtam, és könyörgésként.

Szerettem volna lapunk idei utolsó, „karácsonyi” számába csupa hasonló gondolatot leírni, szerettem volna biztatni az embereket – az éveket és életerőseket csakúgy, mint a megfáradt és elesett falumbelieket -, de az elmúlt hetek történései, s a rövidesen ránk váró feladatok miatt kénytelen vagyok szólni azokról a mindennapjainkról, amelyekből sokkal több van, mint az ünnepekből, s mert e hétköznapok meghatározzák az ünnepeket is.

A tavaly novemberi helyhatósági választások után arról (is) írt lapunk, hogy most egy kis nyugalom vár a társadalomra a „választási szuper másfél év” után, hiszen – emlékezzünk – az államfő, az európai parlamenti képviselők, a megyei elnökök és képviselők, az új parlament megválasztása után tettünk pontot a kommunális választással, miközben még népszavazás miatt is az urnákhoz szólítottuk választópolgárainkat. Sajnos, nem lett igazunk, a gazdasági válság „vihara” elsodorta Szlovákia kor-

mányát, a parlament megvonta bizalmát Iveta Radičová kabinetjétől, s a törvényhozás meghatározó pártjai idő előtti parlamenti választás megtartásában állapodtak meg, amelyre 2012. március 10-én kerül sor. Megkérdőjelezhetjük a megoldás helyességét vagy ésszerűségét, de a tényen nem tudunk változtatni. Az önkormányzat és a községi hivatal részéről tennünk kell a választásokkal kapcsolatos dolgunkat, s bízni abban, hogy Csallóközcsütörtök lakossága felelős magatartást tanúsít, hogy polgáraink élni fognak alapvető politikai jogaikkal és a lehető legnagyobb számban az urnához járulnak, és szavazásukkal is igazolják: fontos számukra Szlovákia sorsa, részt kívánnak venni – a képviseleti demokrácia eszközeivel is – az ország építésében.

Mindennapjainkhoz tartozik az is – falunk lakosai bizonytalán észlelték -, hogy gyakorlatilag befejeződött a hulladékgyűjtő udvar kiépítése a pozsonyi út mellett, most már a műszaki felszerelés – traktor, prés, konténerek stb. - beszerzése és üzembe állítása van hátra, reményeink szerint már koratavasszal át tudjuk adni rendeltetésének. Azt is biztosan sokan tapasztalták, hogy végre elkezdhetjük a község háza hőszigetelését, egyelőre a nyílászárók cseréjével. A szakemberek szerint talán az utolsó pillanatban, mert állítólag olyan állapotban voltak már az ablakkeretek, hogy nagyobb szél vagy vihar esetén akár balesetet is okozhattak volna.

De – és erről is szólni kell, bármennyire az ünnepvárás határozza meg napjainkat – számomra keserű tapasztalatot, csalódást is hoztak az elmúlt hetek. Bizonyára sokan emlékeznek rá, hogy tavasszal hatvan zsáknyi szemetet szedtünk össze a somorjai út mentén, hogy a falunkba érkezőket ne riaszsa a látvány, na meg mi is nyugodtabb szívvel vehessük abba az irányba utunkat. Akkor arra kértük a lakosságot, ne terhelje közös költségvetésünket azzal, hogy szét-szórja a hulladékot, hiszen összegyűjtése is, elszállíttatása is drága, ami komoly teher a válságos időkben. Nos, alig pár

napja újabb hatvan zsák szemetet kellett összegyűjtenünk, elvitetnünk ugyanerről a helyről. Jó lenne, ha nagyobb felelősséggel és tisztelettel viseltetnénk egymás iránt... És fájdalmas, hogy a temető megjavított kerítése mindösszesen nyolc napot bírt ki épségben, küldetésének megfelelő módon. Valakinek vagy valakiknek az jelenti a szórakozást, hogy szétvágja a kerítést?! Enyhén fogalmazok, ha azt mondom, sírkertünk nagyobb tiszteletet érdemelne. Különösen, hogy próbáljuk építeni, szépíteni azt is, hiszen azért kértük meg a hulladékgyűjtő udvar kivitelezőjét, szponzori segítségként tegye rendbe a Piéta-szobor környékét, betonozza le a járdákat. Nekik – a dunaszerdahelyi Ekomplus Kft-nek – köszönet a megértésért és az elvégzett munkáért, és tényleg sajnálatos, hogy éppen közöttünk akadnak olyanok, akiket zavar a rend és a tiszta, szép környezet.

Reménykedem, persze. Hiszem, hogy az emberiség sorsát a mi Európánkban azért övezik hétköznapok és ünnepek, mert olykor-olykor mindenkinek meg kell állnia. **Megállni és számba venni a történéseket, megvizsgálni az események forgatagában beállt változásokat, értékelni tetteinket, s ha kell, átértékelni azokat. Megállni, hogy figyelhessünk másokra is: a családra, szomszédokra, barátokra, polgártársainkra, és összekapaszkodjunk velük, ha kell.** Ahogy a csütörtökiek tették az elmúlt, ünnepváró napokban, hetekben az adventi koszorút építve, gyermekeink a karácsonyfadíszek készítésekor, és mindannyian a betlehemi láng fogadásakor a szeretet ünnepére készülve, annak hangulatát idézve. Erről szerettem volna szólni egész írásomban, de kizökkentettek az elmúlt hétköznapok történései, a ránk váró feladatok felelőssége, a hétköznapi örömök és bosszúságok kavalkádja. Lehet, persze, hogy így kellett ennek lennie, hiszen így kívánhatom falunk minden lakójának az élet minden vonatkozására érte: **hozzák el az ünnepek mindenkinek a kibékülést a világgal, az üdvözülést a szeretetben!** Óry Péter

Karácsony fénye

Karácsony van. A meglepetések éjszakája. Ajándékot adunk. Ajándékot kapunk. Nem véletlenül. Arra emlékezünk, hogy ajándékot kaptunk. Nem is akármit. A Szentírásból tudjuk, Jézus Krisztus, a mi legközelebbi „vérrokonunk” azért jött, azért lett küldve, hogy „bosszút álljon” értünk az ellenségen – a Sátánon, és annak hatalmából kiszabadítson minket. Mindezt nem azért tette, mert jók vagyunk, hanem mert ő a mi legközelebbi „vérrokonunk”. Jézus Krisztus, a megtestesült Fiú, valóban „csont a csontunkból, hús a húsunkból” – olvassuk a Teremtés könyvében.

Képzeld el annak a gyermeknek a helyzetét, aki árvaházban nevelkedik, aki úgy tudja, hogy nincsenek szülei és nincs testvére sem. Milyen óriási magányosságot hordozhat lelke mélyén az ilyen gyermek? Egy napon azonban a portára hívatják. Az ajtóban egy fiatalember áll. Az idegen hosszasan nézi a gyermeket, majd megszólal: „Én vagyok a te testvéred. És van apukánk is. Tőle jöttem...” Az a nap, amit először együtt töltenek, felejthetetlen lesz a gyermek életében. Hirtelen végtelenül gazdag lesz: tudásban, szeretetben, emberségben. Majd eljön az este. Az idősebb testvér így szól: „Nekem most haza kell mennem. Apukám házában azonban neked is van helyed. Nemsokára ismét eljövök, és magammal viszlek téged is.”

Az emberséghez eljött a Nagytestvér, Jézus Krisztus. Az Emberfia valóban a mi testvérünk lett, akit az Atya, a fölséges Isten küldött árvaságunk siralmas völgyére, hogy elhozza nekünk az istengyermekség örömét, és a végső haza biztos ígérését. Mit is mondott Jézus szenvedésének előestéjén?: „Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek! Atyám házában sok hely van. Ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítssek nektek, majd újra eljövök és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok” (Jn 14, 1-3).

Ha ezeket a szavakat egyszer elfelejté-

né a kereszténység és az emberiség, akkor örökre sötétség borulna minden emberi értelemre és kedélyre. Amilyen mértékben kopik e szavak értelme életünkől, olyan mértékben veszítjük reményünket és kezdünk pogány módon élni, átadva testünket és lelkünket az ezerfajta kicsapongásnak. Részben érthető is, mert hogyan is lehetne kibírni, hogy árvák vagyunk a mindenségben, hogy nincs Isten-atyánk és nem jön el hozzánk senki?! A 21. század embere elé valóban egyre élesebben rajzolódik ki az alternatíva: az emberiség vagy keresztény ádventi várakozásban kezd élni, vagy teljesen megőrül, és felfalja önmagát.

A példabeszédbeli kisgyermek tudott-e aludni a látogatás utáni éjszakán? Aligha, mert a nagy öröm és a nagy várakozás elűzi az álmot. Nemzedékünknek is a hit forrásához kell visszatérnie és a Szentírás hitelesen magyarázott lelkiségében egészen meg kell újítanunk keresztény életünket. Ne csak a különféle ádventi szekták felajzott tagjai tartsák ébren a várakozást, hanem az egyetemes és apostoli agyház tagjai is. A Lélek józan mámorában meg kell tanulnunk várakozni arra, aki „eljön az ég felhőin”.

„Múltóban az éjszaka, a nappal pedig közel” (Róm 13, 12), írja Pál apostol. Múltóban van az emberiség hatalmas éjszakája, és közel a nappal, vagyis Jézus dicsőséges eljövételének ideje. Ezért a keresztény sohasem mondhatja, hogy az éjszaka teljesen sötét, még akkor sem, ha lelkére a legsötétebb éjszaka borult volna is, mert ha valóban hisz Jézus Krisztusnak, akkor elhiszi, hogy a Megváltó épp azért jött, hogy reménytelennek tűnő életéből értelmes életet formáljon. A krisztushívők hitélete sohasem verőfényes nappal, hanem hajnal: a derengő fények puha hajnala. Ezért lehet szeretni az őszt, a telet, a hajnalt, s a hit homályát is, mert Isten irgalmas szeretete rendelte a hit homályát is, hiszen így szabad döntéssel viszonzhatjuk az Ő végtelen szeretetét.

A nappal közelsége, az igazi Világosság – Jézus Krisztus ismerete – azonban megté-

rest kíván tőlünk. Nem élhetünk úgy, mint ha Krisztus el sem jött volna. „Vérremenően kell dönteni mellette” – mondja P. Barsi Balázs. Ezért a szüzesség, a szív tisztasága, az osztatlan szívű szeretet, a házassági hűség, a házassági tisztaság, a szegénység – az anyagi dolgoktól való függetlenség szabadsága, az állandó szívbeli imádság, a világ életvitelének visszautasítása olyan értékek, amelyek részünkről egyértelműen Krisztus második eljövételére való várakozásunkat igazolják.

A szavakra alig figyel már a világ, de az örömteli, önmagát teljesen önfeláldozó élet tanúságtételét lassan ugyan, de elfogadja. Az éjszakának bennünk – benned és bennem – kell hajnalra fordulnia: így leszünk mi is mások világosságává. Ezt kezdjük el megélni a most kezdődő karácsonyi időszakban.

Mindenkinek kívánok kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket!

Mgr. Nagy Tibor
udvardi plébános, püspöki tanácsos

Nehéz időkben a széleskörű

Úgy van már csak az emberrel, hogy az újrakezdés lehetősége mindig reménykeltő. Ráadásul az sem ritka, hogy az ember az új esztendő első napjára vár, hogy valamely fogadalmát éppen akkor kezdhesse megvalósítani. Meg úgy is van az emberrel, hogy vissza-visszatekint az elmúlt hetekre, hónapokra, avagy egy egész esztendőre, hiszen a mérlegvonás éppúgy hozzátartozik az élethez, mint a tervezés, álmodozás.

És vannak olyan esetek is, amikor szinte kötelesség a visszatekintés, az értékelés. Például olyankor, ha egy testület megbízatása éppen egy éves, mint a szlovákiai önkormányzatok óriási többségéé, hiszen a tavalyi novemberi helyhatósági választásokat követően a legtöbb helyen december második felében alakultak meg községi képviselő-testületek. Csallóközsütörtök is az ilyen települések közé tartozik, nincs hát semmi furcsaság, ha képviselőinket arra kértük, értékeljék az elmúlt esztendőt és vázolják elvárásait a pár nap múlva kezdődő újat illetően. A következőkben tehát erre a két kérdésre adott válaszaikat olvashatják, abban a sorrendben, ahogy a szerkesztőnek az ünnepek előtti nagy rohanásban sikerült őket elérni. A nyilatkozatok részletességét, persze, befolyásolták lapunk terjedelmi korlátai is.

Németh Róbert (aki nemcsak a képviselő-testület tagja, hanem községünk polgármester-helyettese is): **Egy évvel ezelőtt** minden gazdasági prognózis egy lassú, de folyamatos és fenntartható növekedést jósolt, sajnos, az ellenkezője következett be. Az önkormányzatokat bevételei ennek megfelelően jelentősen elmaradtak a várakozástól, s ennek mi is kárát láttuk. Ennek ellenére Csallóközsütörtökben sikeres uniós pályázataink eredményeként még így is újabb komoly beruházások valósultak meg, hogy csak a csatornázás befejezését, a hulladékgyűjtő udvar kialakítását, a községháza hőszigetelését említsem. Számomra ezen túl külön öröm, hogy a civil szervezetekkel összefogva olyan nagyszerű esemény is részt vehettünk, mint a Piéta-szobor restaurálása és áthelyezése a sírkertbe: számomra az ilyen események felemelő pillanatok, amelyek erősíthetik az egészséges lokálpatriotizmus érzését minden igaz csütörtöki emberben.

Az előttünk álló napokra elsősorban békességet kívánok mindenkinek, azt hogy az ünnepek méltóságteljes hangulatban teljenek, de úgy, hogy a jó hangulatot ne csak a jó ételek és az ajándékok adják, hanem a lélek is teljesedjék

ki. Erre szükség lesz, hiszen szerintem **a jövő év** sem lesz könnyebb, mint a búcsúzó. Talán annyi előnyünk van, hogy most majd nem ér bennünket meglepetésként, hiszen számítnék rá. Jövőre is nagy terveink vannak, a kultúrház felújítása, járdák építése és egyebek. Lehet, nem sikerül minden, de nem szabad csüggedni. Senkinek. Azt hiszem, az lenne az igazi, ha községünk polgárai nemcsak látnák a bajokat, mondanák, mit kellene még megtenni, hanem a nehéz időkben mindenki felgyűrné az ingujját, és közösen tennék azért, hogy falunk tovább épüljön, szépüljön.

Puss Lajos: A 2011-es esztendő nagy változást hozott az életben azáltal, hogy évek után újra visszakérültem az önkormányzati testületbe. Korábbi képviselői időszakomhoz képest rengeteget változott a jogi környezet, amelyben a településeknek működniük kell, de az is igaz, hogy szoknom kellett az új közösséget is, képviselőtársaimmal egy összehangoltan működő csapatot kellett kialakítanunk. Én azt hiszem, sikerült igazi közösségi munkát végeznünk, olyan hangulatban dolgozhattunk, hogy bárki elmondhatta véleményét, bírálatot is megfogalmazhatott, a döntő,

hogy a vitákat értelmes és mindenki számára elfogadható döntésekkel tudtuk általában lezárni, zökkenőmentesen tudtuk végezni a közösen meghatározott feladatokat. De családi szempontból is nagy és örömteli változást hozott a búcsúzó év, hiszen márciusban megszületett első unokám, a kis Emma, s azt hiszem, senki nem veszi rossz néven részemről, ha azt mondom, számomra a 2011-es esztendő mindentől függetlenül elsősorban miatta lesz emlékezetes egy életre.

A 2012-es évvel és az önkormányzati munkával kapcsolatban talán az lenne a legörömtelibb és legmegnyugtatóbb, ha végre egy gazdaságilag stabil és kiszámítható környezetben végezhetnénk munkánkat. Na meg az – s ezt kívánom is mindannyiunknak, faluközösségünk minden tagjának –, ha jól szolgálna az egészség. Azt szokták mondani, az ember attól is ember, hogy mindig, minden körülmények között újra tudja kezdeni életét. Azt hiszem, éppen az egészség az, ami ehhez emberi nagyság kiteljesedéséhez, az újrakezdéshez elengedhetetlen feltétel.

Kállay László mérnök: Az elmúlt egy évet magam részéről az ismerkedés évének nevezem, hiszen első alkalommal vagyok helyi képviselő, vagyis szoknom kell azt a fajta közösségi munkát, amit egy képviselő-testületi feladatrendszer igényel, na meg a törvényi háttérrel kell tanulmányoznom, mert hiszen egy jogállamban az önkormányzatok tevékenységét alapvetően a jogszabályok irányítják, azok szabják meg a cselekvés kereteit. Magánéletben sikeresnek mondhatom a búcsúzó évet, hiszen kétgyermekes családapaként számomra nagyon fontos volt, hogy se betegségek, se más egyéb bajok ne érjék szeretteimet, a szeretet és a megértés határozza meg mindennapjainkat. Az külön élmény számomra, hogy elsőszülött fiunk kiselős lett, talán ez a tény is mondatja velem az egymásra figyelés fontosságát.

S amennyiben **a jövő esztendővel kapcsolatban** is mondanom kell valamit, hát ezt emelném ki, s egyben kívánom a falu lakosságának is: tehát a szeretetet és a megértést, a figyelmet, mert szerintem az erre épülő összefogás átszegi az embereket a nehéz időkön is. És még valami: tréfásan azt szokták mondani, ne várd a jót, az már volt. Én optimista ember vagyok, ezért hát hadd mondjam azt, senki ne essen e vicc áldozatául, bátran mondja, nem igaz, hogy a „jó” csak volt. Bízunk bátran önmagunkban és a tartalmasabb jövőben!

Nagy Anaklét: Izzalmas volt számomra az éppen búcsúzó esztendő, hiszen ebben az évben kótolhattam bele életemben először a képviselői munkába, amely bár nem egyszerű, de szerintem szép. Hiszen a faluért tehetek, azokért az emberekért, akiknek az élete engem is formált, illetve a fiatalokért, az utánam jövő generációért – s ez örömmel tölt el, még akkor is, ha tudom, döntéseink nem tetszenek mindenkinek, mindig vannak elégedetlenkedők, de talán ez az élet rendje. Tűzoltó-parancsnokként hasonlóan megzalmas évről számolhatok be, meg sikerekről is, hiszen

összefogás hozhat eredményt

felújítottuk szertárunkat, eredményes bevetéseken vagyunk túl úgy, hogy nagyobb károk, bajok nem történtek falunkban, ráadásul sikerült beszerezniünk községünknek egy olyan szivattyút, amelynek teljesítménye percenként 800 liter, vagyis végre megoldottuk a vízutánpótlás kérdését is az esetleges tüzek gyors és hatékony oltására. Azt hiszem, **a jövő év sem lesz izgalommentes** – maradjunk képviselői munkámat illetően ennél a kifejezésnél -, hiszen szép terveink vannak, a kultúrházat akarjuk tatarozni, járdákat építeni, a hulladékgyűjtő udvart üzembe helyezni, miközben látjuk, érezzük, a gazdasági válság nem múlik, sőt, az előrejelzések még további mélyüléséről szólnak. De remélem, megtaláljuk a legjobb megoldást, s ha az egészség is szolgál, akkor nem lehet baj. Tudom, miről beszélek, mert a búcsúzó év közös sikerei mellett egyénileg három hónapig szenvedtem egy lábsérüléssel. Szóval: mindenkinek jó egészséget kívánok, mert ha az van, minden probléma megoldható.

Kállay Károly mérnök: Én sikeresnek tartom **a helyhatósági választások óta eltelt esztendő**. A képviselő-testület az én megítélesem szerint nagyon jól – folyamatosan és rendszeresen – dolgozik, üléseink kritikus hangvételűek, de érezhetően nem maga a vita a célja egyik társamnak sem, hanem az útkeresés, az ötletek a minél jobb és hatékonyabb megoldása érdekében. Mindezt azért tartom fontosnak és sikernek, mert **a jövő évben** gazdasági szempontból nem várhatunk javulást, tehát szükség lesz az alapos vitákra, a leghatékonyabb megoldások megtalálására. Szerintem ugyanis a község nem adósodhat el, az a pokolba vezető út lenne, ugyanakkor el kell érniünk, hogy a lakosságnak nyújtott szolgáltatások ne szűküljenek, hogy működjenek intézményeink, iskolánk, közben pedig komoly fejlesztéseket tervezünk, például a közbiztonság korszerűsítése, a kultúrház tatarozása, a Szent Jakab tér kialakítása, hogy csak néhányat mondjak. Nem lesz egyszerű a jövő esztendő, de ha jóakarattal és közös elszántsággal látunk a munkához, továbbléphetünk. Nem is tudok mást kívánni falunknak, mint amit az imént mondtam: jóakaratot, elszántságot és összefogást – egyénenként és közösségként is.

Veréb Erzsébet: A Hírnök **idei második számában** azt mondtam, bár a közigazgatók a válság végével biztatják az embereket, az igazán nagy bajok még csak várnak ránk. Őszintén sajnálom, hogy igazam lett, bár bevallom, én inkább elsősorban az emberek, a családok életére és falusi közösségünkre értettem, amit mondtam, arra gondolni sem mertem, ami van, hogy immár az euró megmentésén kell fáradoznia Európának. Ha ilyen szempontból tekintek vissza a **múlt esztendőre**, az önkormányzat, a polgármesteri hivatal nagy munkát végzett, falunk olyan beruházásokat tudhat maga mögött, amire más községek irigykedve tekintenek. Legfeljebb azt sajnálom, hogy falunk lakossága, vagy polgáraink egy része ennek ellenére elégedetlen és türelmetlen, amit

bizonyos értelemben megértek, hiszen magam is tudom, az elért eredmények mellett rengeteg még a tennivaló. De talán mindenki belegondolhatja abba a nagy igazságba, amit egyébként egyénileg általában be is tartanak, nevezetesen, hogy „addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér!” Mert szerintem nem szabad a falunak eladósodnia, nem szabad az utolsó fillérig kiköltekeznie, mert bármikor jöhet egy rendkívüli helyzet, amit meg kell oldani, s arra is kell tartalékolni pénzt. **A jövőt illetően – nyilván a közeljövőre, a következő évre gondolok** – elsősorban azt kívánom önmagunknak, képviselőinknek és a falu vezetéseinek, de az egész közösségünknek, hogy legyünk az eddiginél nagyobb türelemmel egymás iránt, hogy segítsük egymást, s ha bárkinek van jó ötlete, értékteljesítő javaslata, mondja el, szívesen meghallgatjuk, s ha lehet – összefogással – meg is valósítjuk. Ne a türelmetlenség, hanem a szeretet vezéreljen bennünket!

Németh Ferenc: Nem tudom, napjaink történéseinek történelmi feldolgozására mikor kerül sor, de szerintem **a búcsúzó 2011-es esztendő** nagyobb távlatokból is sikeresnek lehet majd értékelni Csallóközcsütörtök szempontjából. Hiszen a csatornarendszer használatba vételének engedélyezése mellett olyan beruházás is ehhez az évhez kötődik, mint a hulladékgyűjtő udvar kiépítése, vagy a csallóközcsütörtöki régi vágyának beteljesülése, az öreg iskola épületének tulajdonjogi rendezése, vagy éppen a Piéta-szobor áthelyezése a temetőbe, amely új járdákkal is szépült és sorolhatnám. Ha tartani tudjuk ezt az ütemet, ha továbbra is sikeresek leszünk az európai uniós pályázatokon, nem féltsem a falut. Azért sem, mert az önkormányzati testületben az új összetétel nem hozott törést, továbbra is alkotó munka folyik, s döntéseinket – hacsak lehet – konszenzusos alapon, demokratikusan hozzuk meg, s ez biztosítékot jelent arra, hogy a lehetőségeinket a legjobban használjuk ki a jövőben is. **A 2012-es esztendőben** a gazdasági helyzetet illetően nincs okunk nagy optimizmusra, de apátiába sem kell esnünk. Ugyan az állam nem bőkezű az önkormányzatokkal, de eddig még mindig sikerült forrásokhoz jutnunk legfontosabb céljaink elérése érdekében, ennél fogva nem szabad türelmetlenkedni, bátran fogalmazzuk meg vágyainkat, mert ha lassabban is, mint szeretnénk, azért csak megvalósulnak. Az iskolának kívánok még az eddiginél több gyereket, mert, bizony, a kevés diák miatt fenntartása egyre nehezebb. Talán nyitnunk kellene a szomszéd faluk felé, s onnét diákokat toborozni. Én azt kívánom az új évre, hogy merjünk szépeket álmodni, és legyen erőnk megtenni mindent megvalósulásukért.

Tomanovič Rita: A helyhatósági választás eredményeként jelentős változások álltak be a képviselő-testületben, **az elmúlt egy év** azonban nem hozott törést a munkánkban, sőt, én úgy érzem, egymásra találtunk. Persze, viták, nézeteltérések vannak, de hát sok mindent akarunk falunkban, az anyagi

források pedig korlátozottak, ilyen körülmények között ez nem csoda, sőt, szerintem nem is rossz, hiszen így általában konszenzus alapján tudunk dönteni, nem kell a „többségi szavazás intézményét” alkalmazni. Ugyanakkor én úgy érzem, öröm dolgozni a mi falunkért. Igaz, hallok én is olyan véleményeket, hogy szinte semmi nem történik Csütörtökben, de én ezt egészen másként látom. Szinte egész évben, annak minden időszakában vannak közösségi események, kezdve a szülői szövetség farsangi báljával, a Vöröskereszt nagyszerű Dőrejárásával, a tűzoltók búcsúi báljával, a falunappal, folytatva a sort a cserkészek aktivitásaival, a Játzóházzal, a nyugdíjas klub rendezvényeivel el egészen a Szent Jakab Társulás karácsonyi vásáráig vagy éppen adventi koncertjéig. S közben akkor még nem szóltam a sportszervezetről, amely hétről hétre nyújt szórakozást a felnőtt és gyermekcsapatok által a falu futballt szerető közönségének. Vagyis azt mondom, falunkban pezsgő élet zajlott, hála civil szervezeteinknek, amelyek minden korosztályt megszólítanak.

Ezek után talán nem meglepő, ha **a 2012-es évre** elsősorban azt kívánom, ne legyen rosszabb, mint a 2011-es volt, hogy tartson ki az emberek tenniakarása, s legfeljebb azt tenném hozzá, hogy az eddiginél is legyünk nyitottabbak, őszintébbek és türelmeesebbek egymáshoz – mert ilyen közhangulatban könnyebb elviselni egyénileg és faluként is a gazdasági gondok okozta nehézségeket.

Kiss Ferenc: Örülök annak, hogy a helyhatósági választás eredményeként a képviselő-testület magját azok alkotják, akik 5-6 évvel ezelőtt nekifogtak faluépítő-szépítő-gazdagító munkának, **az új összetételű testület egyes munkája** pedig bizonyítja, tovább lehet – és kell – menni a megkezdett úton. Jobb lenne jobb körülmények között dolgozni, mondjuk 8-10 évvel ezelőtt sokkal kedvezőbbek voltak a feltételek, ezért olykor magam is türelmetlen vagyok, és szeretnék valami nagy és gyors változást a faluban. Ugyanakkor, ha higadtan végig gondolom a dolgokat, látom, tudatosítanom kell, hogy az érték útját járjuk, s tesszük ezt úgy, hogy óvjuk településünk történelmi, kulturális és szellemi hagyományait is. És ez nagyon fontos, ezt erősíteni kell a jövőben is.

A jövő évről már tudjuk, hogy semmivel sem hoz kedvezőbb feltételeket, mint a búcsúzó, ezért az önkormányzat fontos feladata marad a forráskeresés, mindenképpen támaszkodni kell az európai uniós alapokra, de keresni kell más lehetőségeket is. És hát a jövő esztendő hoz egy újabb feladatot polgáraink számára is, hiszen megint parlamenti választások lesznek, fontosnak tartom, hogy mindenki éljen választójogával és megfontoltan döntsön, mert mindannyiunknak fontos annak eredménye. Jó lenne, ha olyan kormány lenne Szlovákiának, amely nem ellenségeket keres mindenhol és mindenben, hanem olyan, amely figyel a vidékre, a települések fejlődésére, de figyel a kisebbségekre is, és segíti a kisebbségi közösségek fejlődését is. Ennek reményében kívánok minden falubelimnek békés, boldog új évet.

Anyanyelvi hónap - sokféle megmérettetéssel

*„Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség,
magyarnak lenni: nagy s szent akarat“*

Ezzel a Sajó Sándor gondolattal indítottuk útjára november másodikán a hagyományos versenysorozatot, az anyanyelv hónapját. Az alapiskola valamennyi pedagógusával együtt valljuk, hogy **az olvasás szeretetét, az igényes fogalmazást valamint a helyesírás alapjait már kisiskolás korban kell a gyerekekbe plántálni**, hogy a későbbiekben érezzék ezek „ízét”. Ebből a meggyőződésből kiindulva rendezzük meg évről évre az érdekes és egyben játékos versenyekből álló rendezvényt.

A megmérettetést a kicsik kezdték november első hetében az olvasóversennyel, melybe 18 kisdíák kapcsolódott be a 2-4.

évfolyamokból. A gyerekeknek teljesen ismeretlen szöveget kellett hangsúlyozva, a mondat végi írásjeleket figyelembe véve, érthetően elolvasni. A versenyben a másodikok kapcsolódtak be legkisebbként, az ő kategóriájukban **Kiss Flóra** szerezte meg a győzelmet.

Az alsó tagozatosok összemérhették tudásukat még a helyesírási és meseírói, illetve a meseillusztrációs versenyekben. A szép illusztrációkban még sokáig gyönyörködhetünk az iskola falújságján. A felső tagozatosok számára talán a legvonzóbb versenyszám a falújság-készítő verseny volt, melyen községünk hagyományait, a dőrejárást, a régi lakodalma-

kat, a vásározást, valamint a régi aratási szokásokat dolgozták fel a gyerekek az osztályfőnökök segítségével. Az elkészült alkotásokat, amelyek többsége nagyon aprólékos munkával készült, az iskola folyosóján állítottuk ki, s megtekinthető lesz a falu lakossága számára is.

A versenysorozat része volt természetesen a szavalóverseny, melyet három kategóriában szerveztünk meg. Az első kategóriában megosztott első díjat kapott **Sill Kata és Molnár Barbara**, a második kategória győztese **Hamar Ádám** lett, a harmadik kategória legsikeresebb szereplője **Szabó Dóra** volt. Ők valamennyien képviselik majd iskolánkat februárban a Tompa Mihály szavalóverseny járási fordulójában.

A helyesírási versenybe viszonylag kevesen neveztek be, de a bátrabbak közül nagyon szép eredményeket értek el. Az iskola legjobb helyesírói lettek: **Nagy Viktória, Méry Fanni, Veszprémi Viktória, Méry Tamás, Sipos Sámuel és Fodor Éva**.

Sok szép mesét és más fogalmazást olvashattunk **Dániel Livia, Sill Frigyes, Méry Péter, Kiss Máté valamint Dániel Éva** tollából.

A versenyek legjobbjai oklevélben és könyvjutalomban részesültek az anyanyelvi hónap záró értékelésén, ebből az alkalomból vendégül láttuk Zsapka Attilát is, aki megzenésített versek előadásával tette még ünnepélyesebbé a rendezvényt.

Valamennyi pedagógustársam nevében mondhatom, hogy rendületlenül hiszünk és bízunk abban, hogy **a nyelv ünnepének számító rendezvénnyel** is hozzájárultunk ahhoz, hogy Csallóközsütörtökben még nagyon sokáig csengjen az utcákon és az iskola falai közt is a magyar szó, mert azt valljuk, hogy magyarnak lenni nemcsak gyönyörűség, s szent akarat, hanem erkölcsi kötelesség is.

Sill Zsuzsa

Lélekemelő adventi koncert

Piros betűs napként kerül a csallóköz-csütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulásának emlékkönyvébe október 9-e: ezen a napon került sor ugyanis a helyi sírkertbe át-helyezett Piéta-szobor megáldására. Hiszen a Fájdalmas-képként is ismert alkotás meg-mentése, restaurálása és elérhetősége egyik nagy célja, szép álma volt a szervezetnek.

Nagy Tibor, a társulás elnöke köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a nagyszerű eseményhez, hiszen 970 euró gyűlt így össze (a szobor felújítása és áthelyezése a temetőbe összesen 4 040 euróba került), ami arra sarkallja a szervezete-t, folytassa a gyűjtést, mert új céljuk van, nevezetesen jövőre a Szentháromság-szobor restaurálását szeretnék megvalósítani.

A társulás életét egyébként az elmúlt hetekben már a keresztény világ legszebb ünnepére, a karácsonyra való felkészülés határozta meg. A falu lakosságának hathatós támogatásával és segítségével november 12-én elkészült a falu közepén az „élő”

adventi koszorú, s ugyancsak a csütörtökiek nagy érdeklődése mellett került sor november 26-án felszentelésére és megáldására, együtt a „házi” adventi kiskoszorúkéra. Közben a vártnál is jobban sikerült a kézműves tábor, amely során negyven kisdíák készített karácsonyfadíszeket november 17-én.

„Jó volt csütörtökinek lenni” – így lelkendezett Nagy Tibor december 11-én a koraesti órákban, amikor már maga mögött tudta a Szent Jakab Polgári Társulás két további karácsonyváró rendezvényét, a karácsonyi vásárt és az adventi koncertet. A vásár is gazdag volt, bő kínálattal, de az igazi élményt a koncert adta. „Egymásra találtunk, nézők és előadók, ami azért öröm, mert koncertünkön csupa hazai, csallóközcsütörtöki művész lépett fel. Rigó Mónika, Puss Tamás, Gasparik Ferencék – apa és fia -, Horváth Imre, a Molnár-duó, a Csallóközcsütörtöki Daloskör és iskolánk diákjai, de még a konferálást is hazai „szereplőre” bíztuk, a cserkészeink vezetője,

Elek Klárka vezette a műsort. Szívderítő volt látni az utolsó helyig megtelt kultúrházat, s lélekemelő megélni a koncertet” – mondja nem kis büszkeséggel a társulás elnöke. És bizakodik, hogy a hasonló érdeklődés és a szeretet igazi hangulata övezi majd december 24-ei rendezvényüket, a betlehemi ünnepet, amelyre ezúttal nem szabadtéren, hanem a helyi római katolikus templomban kerül majd sor. **-is-**

Megemlékeztek a háború áldozatairól

Mozgalmas időszak van a csütörtöki Nyugdíjas Klub vezetői és tagsága mögött. Szeptemberben részt vettek a Nyugdíjasok Szövetsége járási vezetősége által szervezett regionális találkozón, amelyre Légen került sor, majd csatlakoztak többen is a tagok közül az önkormányzat által szervezett színházlátogatáshoz, vagyis Komáromba vezetett útjuk. Aztán meg a község házára, merthogy a szépkorúak hónapja alkalmából Öry Péter polgármester invitálta hivatalába a falu nyugdíjasait, amely meghívásnak tisztelettel és örömmel tettek eleget a klub tagjai is. „A vacsorával, zenével egybekötött találkozón jól elbeszélgettünk egymással meg a falu vezetőivel, közös gondjaink, a községünk problémái is szóba kerültek, a kellemes együttlést tehát hasznos is volt” – referál Posvancz Margit, a klub elnöke.

Aztán arról beszél, hogy a megye székhelyén, Nagyszombatban is járt, merthogy a kerületi

önkormányzat úgy döntött, legyen 2011-ben a 11-ik hónap 11-ik napja a megemlékezésé, s ahol lehet, szervezzenek ünnepséget a háborúkban elesettek emlékére. **„Klubunk úgy döntött, csatlakozik a felhíváshoz, falurádió értesítettük erről Csütörtök lakosságát és megnyugtató, hogy nagyon sokan összejöttünk a téren az I. világháború és a temetőben a II. világháború áldozatainak emlékművénél, hogy méltóképpen emlékezzünk rájuk” – mondja az elnök asszony, és lapunkon keresztül fejezi ki köszönetét Szabados Katalinnak, aki gyönyörű csokrokat készített az alkalomra, azzal szponzorálta a rendezvényt (egyébként – tehetjük hozzá – ahogy megszokhattuk tőle gyakorlatilag községünk minden nagyobb eseménye alkalmával).**

Egyébként a klub az elmúlt hónapokban is élte szokásos életét, vagyis kéthetente keddenként találkoztak a tagok, meg kisebb

ünnepséget is rendeztek **Karácsony Erzsébetnek**, aki most ünnepelte kerek, 75. születésnapját. Ennek kapcsán aztán arról is megemlékeztünk Posvancz Margittal, hogy lapunk legutóbbi számában valamilyen furcsa félreértés folytán a 70. születésnapjukat ünneplők között megjelent egy név, Ravasz Erzsébeté, akinek igazából **Posvancz Erzsébetnek** kellett volna lennie – amiért a nevezettől ezúton is elnézést kérünk.

Az elnök asszony aztán arról tájékoztat, hogy a klub az ünnepek alatt nem tart összejövetelt, mindenki családi körben fogja tölteni a szeretet ünnepét, az óév közös búcsúztatására, illetve az új esztendő köszöntésére aztán már jövőre, január 3-án kerül sor zenés, ünnepélyes keretek között. „De a falu lakosságának az egész klub nevében már most kívánok kellemes karácsonyt és boldog új évet” – zárja nyilatkozatát Posvancz Margit.

-enes-

Jó csapatban, jó ügyért

AZ ember köztudottan közösségi lény, akkor érzi leginkább jól magát, ha olyan emberekkel, barátokkal veheti körül magát, akiket kedvel, akikkel közösek a céljai. Nagy örömeinkre szolgál, hogy lassan 10 éve egy jó csapatnak lehetünk a tagjai és irányítói.

Igen, a **Játékvár Játsszóházról, a Csemadok és a magyar iskola közös kezdeményezéséről van szó, azon belül pedig a rendszeres szombat délelőtti foglalkozásokról, amelyekről elfogultság nélkül állíthatom, hogy meleg, családi hangulatban telnek.** Céljaink közt szerepelt, hogy a játsszóház ne csak a csütörtöki alapiskolát látogatók számára legyen hozzáférhető, hanem minden csütörtöki gyerek érezze sajátjának. Nos, kitartó munkánknek köszönhetően mára ez a célunk is megvalósult, így játsszóházunkban immár minden csütörtöki gyerek megfordul, hogy ismerkedjenek, barátkozzanak egymással.

Kitűzött céljaink közül egy további is megvalósulni látszik: hajdani kisdíákjainkból nőttek ki olyan nagyszerű szervezők, szorgalmas, kitartó és fantáziadús „fiatalemberek”, akik szeptembertől rendszeresen foglalkozásokat vezetnek már. Név szerint **Csóka Zsuzsa, Iró Andrea, Kuky Nikolett**a és **Mundi József**. Minden kreatív (úgymond férfiasabb) munkában két

további volt diákunk is segítségünkre van: **Mészáros Dávid** és **Puss Adrián**. Ez a tény két okból is fontos számunkra: visszaigazolás, hogy a jó példa követhető, és megnyugvást is ad, hogy a jövőben is lesznek, akik tovább járják a megkezdett utat.

A számvetésnél okvetlenül szólni kell arról a sok ügyes, tehetséges gyerekről, aki most bontogatja szárnyait játsszóházunkban, s minden erőnkkel azon leszünk, hogy őket is hozzásegítsük a sikerhez. **Szeretnénk az elmúlt évek alkotásaiból egy kiállítást rendezni,** hogy mindenki részese lehessen annak a csodának, amit mi szombatatról szombattra tapasztalunk.

Persze, mindez aligha sikerülhetett volna támogatóink (akik között szintén vannak volt diákjaink) meg a szülők segítségével nélkül, akiknek ezúton is szeretnénk köszönetet mondani. Nos, e rövid bevezető után nézzük, mi történt játsszóházunkban az elmúlt hónapokban. A szeptemberi vidám sulikezdes vetélkedőjének egyik versenyszáma tankönyvborító tervezése volt. Az alkotások közül többel is beneveztünk egy kerületi rajzversenybe, ahol **Sipos Szamuel ért el nagyon szép sikert, hiszen ő kapta a zsűri különdíját a legötletesebb megoldásért.**

Az októberi és novemberi játsszóház az őszi népszokások jegyében zajlott. A tavalyi év nagy sikere után idén a gyerekek kíván-

ságára **ismét felidézttük a Márton-napi szokásokat.** Az alkotások mellett egy játsszókos vetélkedővel fokoztuk a hangulatot. A csapatoknak már a névválasztásnál megjött a jókedve, hiszen a szabályok szerint csak libával kapcsolatos nevet viselhetek, így versenyzett például még a „csütörtöki bájjúnárok” csapata is. A feladatok közül a legnagyobb tetszést a kukoricamorzsolás jelentette: jó volt látni, hogy a technikai vívmányok közt nevelkedő gyerkőcök milyen ügyesen dolgoztak. Nagy tetszést aratott az értékelés, hiszen a csapatok most nem pontokat gyűjtöttek, hanem liba-tallérokat, azzal gazdálkodhattak a csapatok és vásárolhattak Márton-napi vásárunkon. Természetesen egy ilyen esemény nem fejeződhetett volna be eszem-izsom nélkül, s talán kár is említeni, hogy libazsíros kenyér került gyerkőc és szülő asztalára.

A decemberi játsszóház már az advent és a karácsony jegyében zajlott. Ebben az évben először buzdítottuk a gyerekeket arra, hogy mi is vegyünk részt a **Nyilas Misi karácsonya elnevezésű adománygyűjtő akcióban.** Nos, nem csalódtunk: a legtöbb gyerekben nagy az együttérzés és az örömszerzés szándéka, mintegy 30 dobozba rejtett szeretet-ajándékkal járultunk hozzá az akció sikeréhez.

Az évet hagyományosan közösen a cserkészekkel búcsúztattuk. Szobánál szebb angyalkák, gyöngy fenyőfadíszek, ajándékdobozok és asztaldíszek kerültek ki a szorgos kis kezek alól, közös akción jó hangulatban, karácsonyi dalocskák éneklésével, finom süti májszolásával zárult.

A téli szünet egy részét is közösen töltjük, hisz **ismét lesz „Téli unaloműzés”.** Január 4-ei és 5-ei foglalkozáson készítettünk majd újévi szerencsemalacot, madáretetőt, de lesz sok érdekes vetélkedő, ügyességi feladat is, így minden apró és nagyobb csütörtöki gyereket csak arra tudok buzdítani, hogy látogasson el hozzánk, és ízlelje meg, hogy jó csapatban, jó ügyért dolgozni felemelő érzés.

Sill Zsuzsanna

Megérkezett a szeretet és béke lángja

Akarácsony – évtizedek óta, rendszerektől függetlenül – az év legmeghittebb ünnepe. A kereszténység Jézus születésnapját ünnepli, de napjainkra a „betlehemi csoda” családi vonatkozása is felerősödött, a szeretet, az összetartozás, az ajándékozás ünnepe lett. Mi, cserkészek is ebben a szellemben tartjuk a foglalkozásaikat és szervezzük a programokat. A késő őszi hetekre általában mindenütt az adventi programok és a szebbnél-szebb karácsonyi műsorok a jellemzőek, nem lehet ez másként nálunk sem. A szeretet, az összetartozás vezérelt bennünket novemberben is, amikor karácsonyvárosi programjaink egyikeként ellátogattunk a csákányi gyermekotthonba. Bizalmat kapva az otthon nevelőitől, az ott töltött idő alatt egyedül foglalkozhattunk a gyerekekkel. Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a többéves ismeretség után ilyen meghatalmazást kaptunk. Bevallom, kicsit aggódtam, vajon képesek vagyunk-e mintegy két órán

át lekötni az otthon lakóinak figyelmét, de utólag – nagy örömmel – megállapíthatom, hogy ha kisebb-nagyobb megingásokkal is, de sikerült. A tapasztalat pedig az, hogy minden elismerés a nevelőknek és tanároknak, akik az ilyen intézményben végzik oktató-nevelő munkájukat. Kellemesen elfáradva, de teljes lelki feltöltődéssel tértünk haza. Többéves szokásunkhoz híven idén is a Játékvár Játsszóházzal közösen búcsúztattuk az óévet, december 17-én karácsonyi kézműves délelőttöt tartottunk a már megszokott helyszínen, az iskola falai között. 1986 óta minden évben Bécsből, cserkészek kíséretében, rendszerint egy-egy „különleges” gyermek indul Jézus születésének helyszínére, hogy a jászol helyén épült templomban, a Születés Bazilikában található örökmécsesből lángot vegyen. Egy lámpásba zárva hozzák repülővel vissza Bécsbe, ahol egy nagyszabású ünnepség keretén belül kerül sor a lángátadásra. Idén

december 10-én szövetségünk gyertyájának kanóca is lángra lobbant sok más nemzet gyertyája mellett, hogy a krisztusi szellemiség szimbólumát terjeszteni tudjuk. A betlehemi láng Szlovákia magyar lakta vidékeire csapataink stafétájaként jutott el, az első csapatok december 16-án indultak. A mi, csallóközcsütörtöki csapatunk a féli csapattól veszi majd át a Lángot. Célunk, hogy az idén is minél több családhoz eljuttasson üzenete, ezért falunkban december 23-án a délutáni órákban, rövidke műsorral egybekötve adjuk át a szeretet és a béke lángját lakosainknak. Sajnos, időszerűe miatt nem tudunk minden családot külön meglátogatni, ezért kérünk mindenkit, adja tovább barátainak, ismerőseinek, szomszédjának a lángot. Csapatunk minden tagja nevében kívánunk Önöknek meghitt karácsonyi ünnepeket és jó egészségben, boldogságban gazdag új esztendőt.

Elek Klára

Van igény a kölcsönkönyvekre

Falunkban – akkor még mezővárosi rangban volt – már a 19. század végén volt kölcsönkönyvtár, Sill Ferenc „Csütörtök mezőváros történelmi feldolgozása” című történelmi feldolgozása tesz tanúságot erről – mondja hangjában nem kis büszkeséggel Feketevízi Erika, a helyi községi könyvtár vezetője, s magyarázatként hozzát teszi még, **az iskola kántortanítója működtette a 101 kötetes, Zechmann József plébános által alapított könyvtárat.**

Persze, a mai könyvtár nem annak a jogutódja, hanem a múlt század ötvenes éveiben, országosan kiépített népkönyvtári hálózat csütörtöki „kirendeltségé”, amely Feketevízi Erika emlékei szerint „mindig a kultúrház részeként működött”. Állandó alkalmazottja nem volt, az olvasás iránt érdeklődő és közmunkát is vállaló személyeket nevezett ki vezetésére az akkori helyi nemzeti bizottság, így voltak elődei között egészségügyi nővérek, középiskolát végzett fiatalok és nyugdíjas pedagógusok is.

„Én személy szerint Boldis Gizella nénitől vettem át a könyvtár vezetését, ő is nyugalmazott pedagógusként látta el a feladatot” – emlékezik Erika, aki szerint **sokszor egészen méltatlan körülmények között működött az egyébként igen hasznos intézmény.** „Nyolc évvel ezelőtt költözött vissza a könyvtár a kultúrházba, addig éveken keresztül a jelenlegi tűzoltószertárban működött, ahol még fűtés sem volt. Igaz, jelenlegi elhelyezése sem ideális, új bútorok, könyvespolcok kellenének, de addig felesleges kiadás lenne megvásárlásuk, amíg beázik a tető, mert bizony, az is előfordul. Csodálkozni nincs mit, hiszen idestova 60 éves a kultúrház, teljes tatarozására lenne szükség, reméljük, jövőre arra is sor kerül, legalább az ablakokat sikerül majd kicserélni és felújítani a tetőszerkezetet” – sorolja a gondokat a könyvtár vezetője.

Egyébként van igény a kölcsönkönyvekre. Jelenleg mintegy 5 600 kötetük van,

ebből csaknem 800 könyv szlovák nyelvű, a többi magyar. „Mintegy 70-80 állandó látogatója van a könyvtárnak, fiatalok, idősebbek egyaránt. Az idősebbeket a történelmi könyvek, a romantikus regények érdeklik elsősorban, a fiatalok a kötelező olvasmányokat és az újdonságokat keresik. A gond az, hogy olykor, bizony **megfeledeznek arról, hogy a könyvet vissza is kell hozni. Nincs ugyanis helyünk, a legtöbb könyvből csak egy van, ezért lenne jó, ha elolvasása után mindenki gyorsan visszaszolgáltatná a kikölcsönzött példányt**” – mondja a könyvtár vezetője, aki szerint a helyhiány miatt van az, hogy az adományokból is csak a legértékesebbet tudják megtartani. Egyébként a könyvtár feltöltését általában pályázati pénzekből oldják meg, illetve a községi önkormányzat forrásaiból vásárolnak új könyveket. A könyvtár csütörtökönként látogatható délután fél négy és fél hat között.

N.S.

Még maradt a csoportos véradás

A Hírnök legutóbbi számában az önkormányzati képviselő-testület kollektíven ítélte el azt a döntést, hogy az állam vagy az egészségügyi kormányzat nem téríti a csoportos véradásra vállalkozók számára a bérelt autóbusz költségeit, amihez a magam és az egész szervezet nevében csak csatlakozni tudunk – kezdte szinte kérdés nélkül beszélgetésünket Szalay Alice, a Vöröskereszt csallóközsütörtöki szervezetének elnök asszonya. A tapasztalt szervező és volt egészségügyi dolgozó szerint ezzel csak azt érik el a „felettes szervek”, hogy csökkenni fog a véradók száma, s majd külföldről hozhatjuk be méregdrágán az életet adó, életet mentő vért.

A csütörtöki szervezet vezetése mindenesetre most úgy döntött, számukra minden marad a régiben. **Az önkéntes véradók megérdemlik azt a tiszteletet, hogy hazatértük után fogadjuk őket egy közös ebéden, elbeszélgessünk egy kicsit közös dolgainkról, mi erről nem mondunk le** – mondja határozottan az elnök asszony. Ezért a december 14-ei közös véradást úgy szervezték meg, hogy mikrobuszt rendeltek és még két személygépkocsit biztosítottak a véradóknak, akik ezúttal nem Dunaszerdahelyre, hanem az öt kilométerrel közelebbi pozsonyi Ružinovi Kórházba vették az útirányt, ott tettek eleget a „legszebb humánus küldetésnek”.

Szerencsére szervezetünk jól gazdálkodik, van annyi tartalékunk, hogy magunkra tudjuk vállalni az utazás és

az ebéd költségeit, tájékoztat Szalay Alice, aztán némi szkepticizmussal hangjában még hozzáteszi, hogy „mi lesz később, nem tudom”.

Aztán a Vöröskereszt helyi szervezetének egyéb aktivitásait vesszük számba: október közepén megszervezték a szokásos véradók bálját, amely nagyon jól sikerült, megtelt a kultúrház, tombola is sok volt hála a szponzoroknak – amit ezúton is nagy tisztelettel köszön az elnök asszony. Aztán november 17-én az egykori, szépkorú véradókkal találkoztak, s hogy milyen nagy szükség van az ilyen rendezvényekre, igazolja hogy a koradélután megkezdett rendezvény a korraestébe nyúlt. December elején – ugyan csak szokásosan – az egyedül élő idősek és az egészségkárosult fiatalok közül leptek meg tízet Mikulás-csomaggal, akik az elnök asszony szerint „**meghatóan hálásak tudnak lenni az odafigyelésért, az emberi szeretet és tisztelet megnyilvánulásáért**”.

Beszélgetésünk végéhez közeledve Szalay Alice az egész Vöröskereszt szervezet nevében kíván jó erőt, egészséget mindenkinek a közelgő karácsonyi ünnepekre és az új esztendőre, de azért még megemlékezik arról is, hogy tagjaik közben **már készülnek a Dóre-járásra, amelyre a szokásoknak megfelelően „farsangfarkán” kerül majd sor**, s azért szól róla, hogy lapunkon keresztül nyújtsa át az első meghívót e rangos, egész falut megmozgató rendezvényre.

-i-r

A mi kislexikonunk

Fájdalommal búcsuztattuk

Koiš Viliam (élt 81 évet)

Mezsei Izabella (élt 79 évet)

Újszülötteink

Podhorová Dominika

Dohorák Laura

Almášiová Nina

Dobosová Žofia

Jozeffy Sebastian Radovan

Elköltöztek falunkból

Holics Jozef (Tonkháza)

Vasi Andrea (Tonkháza)

Vasi Zoltán (Tonkháza)

Szép Andrea (Nagymagyar)

Véradóink

(2011. december 14.)

Nagy Péter, Nagy Norbert,

Nagy Norbert /Betli/, Vízent Péter,

Lazík Ágnes, Lazík Károly,

Prónay László, Podobek Judit,

Rózsa Renáta, Madarász György,

Valacsay Róbert, Nagy Anaklét,

Hamar Blanka, Noszek Tivadar,

Hamar Veronika.

HÍRNÖK – a csallóközsütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközsütörtöki Községi Hivatal

Felelős kiadó: Óry Péter polgármester;

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E számunk munkatársai voltak: Elek Klára, Feketevízi Erika, Fodor Éva, Mgr. Dobrovodský Peter, id. Kállay Tamás, Mgr. Nagy Tibor, Sill Zsuzsanna.

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád; Nyilvántartási szám: EV 4427/11
A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, felfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtočan na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry starosta;

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Klára Eleková, Erika Feketevízi, Éva Fodor, Mgr. Peter Dobrovodský, Tomáš Kállay st., Mgr. Tibor Nagy, Zsuzsanna Sill.

Technický redaktor: Árpád Németh; Evidenčné číslo: EV 4427/11
Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

A cél a bajnoki cím

A csallóközsütörtöki kölyöcsapat, amely a járási bajnokságban csoportjában a 3. helyet szerezte meg. Edző: Ondrej Meszáros. Keret: Bán Tibor, Bartos Dušan, Bartal Gábor, Hamar Ádám, Hamar Máté, Kiržek Jakub, Kuki Viktor, Lelovics František, Mundy Marek, Puha Zoltán, Sipos Jozsef, Sipos Marko, Šipoš Fridrich, Šipoš Miroslav, Takács Krisztián, Vasi Zoltán, Sipos Milán, Takács Gábor, Šipoš Miroslav, Varga Patrik.

A csallóközsütörtöki diákcsoport, amely a Joma Cup és a járási bajnoki címért folyó bajnokság őszi fordulóját követően egyként a 2. helyen áll. Edző: Fitos Silvester, Csapatvezető: Tóth Árpád, Keret: Mezei Dominik, Németh Peter, Kállay Tamás ml., Sill Patrik, Kolláth Zoltán, Sipos Ladislav, Polák Peter, Bartalos Félix, Tóth Árpád, Szikhardt Adrian, Takács René, Kulcsár František, Arva Samuel, Sipos Árpád, Kuki Patrik

Rendkívül elégedett a felnőtt futballisták őszi teljesítményével Kállay Tamás, a klub elnöke, aki szerint a váratlan három, egymást követő vereség csak „kisiklás” volt, ami a legnagyobb csapatokat is utolérheti. Az elnök szerint a nem várt jó őszi szereplés két dolognak köszönhető: a jól sikerült erősítésnek és az edzőnek, aki tökéletesen fogja össze a csapatot. Az elnök szerint a hatpontos hátrány ellenére a cél a bajnokság megnyerése és a feljutás, mert „ez az a csapat, amely ha tisztességes versenyben megnyeri a bajnokságot, megérdemli, hogy esélyt kapjon a bizonyításra az V. ligában”, vagyis Léggel, Nagymagyarral, Dióspatonnyal vagy Ekeccsel játszhatnak a klasszikus „szomszédvári derbiket”.

Az elnök szerint a vezetőség mindent megtesz a feltételek megteremtéséért: befejeződött a stadionban a szociális helyiségek kiépítése, téli edzőtábor tervet terveznek a csapatnak – mindez a szponzoroknak, az önzetlen, segítő embereknek köszönhető, hangsúlyozza az elnök, ahogy azt is, a csapat és a vezetőség hálás a legkisebb támogatásért is.

Kállay Tamás nagy örömmel újságolja azt is, jelentős változás állt be a kölyök- és diákcsoport háza táján is, a szülők összefogtak, hatalmas segítséget nyújtanak a két csapat életének megszervezésében. Ahogy mondja, a vezetőség szívügye az utánpótlás, hiszen Csallóközsütörtök futballéletének jövője múlik azon, hogy a gyerekek már kicsi korukban megszeressék a sportot, a mozgást, a rendszeres munkát. Az elnök szerint szinte hétről hétre javul a kölyök- és diákcsoport teljesítménye, s újabban nemcsak jól, szemre is tetszetősen játszanak, hanem eredményesen is. A tapasztalt sportvezető azt állítja, Csallóközsütörtökben rég nem volt ekkora összefogás a sportért, a futballért, ezért is bízik abban, hogy a 2012-es esztendő sikeres lesz – s ezt kívánja a falu minden polgárának is.

-ris-

A 2011-2012-es évad őszi fordulójának sorsolása és az eddigi eredmények

Štvrtek - Vieska	4:0	#	Klub	M	GY	D	V	Gólarány	Pontok
Štvrtek - Čenkovce	4:1	1	Kráľ. Kračany	15	11	4	0	36:8	37
Janíky - Štvrtek	0:2	2	Štvrtek n/O	15	10	1	4	44:17	31
Štvrtek - Rohovce	5:2	3	Trnávka	15	9	2	4	32:20	29
Holice - Štvrtek	0:4	4	Výdrany	15	8	3	4	26:19	27
Štvrtek - V. Blahovo	5:2	5	Čenkovce	15	7	2	6	29:26	23
Baka - Štvrtek	2:0	6	Baka	15	7	2	6	22:23	23
Štvrtek - M. Dvorníky	2:0	7	Baloň	15	6	4	5	27:17	22
Kr. Kračany - Štvrtek	3:3	8	Janíky	15	7	1	7	28:20	22
Štvrtek - Blatná na O.	4:1	9	Michal n/O	15	6	3	6	22:22	21
Výdrany - Štvrtek	1:0	10	Holice n/O	15	7	0	8	20:24	21
Štvrtek - Trnávka	0:2	11	Kost. Kračany	15	6	3	6	20:26	21
Michal na O. - Štvrtek	2:1	12	Blatná n/O	15	5	1	9	27:35	16
Štvrtek - Kost. Kračany	7:1	13	Malé Dvorníky	15	3	6	6	13:17	15
Baloň - Štvrtek	0:1	14	Rohovce	15	4	3	8	18:39	15
Góllövők: Lipiak 12, Hromada 6, Varga L. 5, Župa 5, Koniarik 3, Kadlečík 2, Novák 5, Mészáros András 1, Hajdú 1, Nagy R. 3		15	Velké Blahovo	15	3	2	10	14:37	11
		16	Vieska	15	2	1	12	15:43	7